hac cã. Pōt aũt pn̄s ꝯciliũ finē apponere/
declarãdo veritatē cui oēs ⁊ ſinguli dicunt
ſe paratos obedire/ ⁊ ita ceſſabit oīs diſcoꝛ
dia. ¶ Subiungat̄ vndecimo ꝙ iã videt̄
modus debitus tractandi/ debet eñ cã
fidei tractari ſimpliciter ⁊ ð plano ſine
ſtrepitu ⁊ figura iudicij. Et ꝙ pri⁹ añ om=
nia fiat inq̄ſitio ⁊ determinatio ð ipa vita
te fidei ⁊ ſuo intereſſe ꝙ̄ de intereſſe ꝑſona
li cuiuſcunqȝ. Debet inſuꝑ audiri libere q̄=
libet in denunciatiōe ſine hoc ꝙ querat̄ in
uolui ꝑ lites. debet p̄terea examinatio fie=
ri nō in abſcondito vel ꝑ ſcedulas nec ꝑ cō
ſpiratōes ſed in publico corã ꝑitis vt habe
ãt ad inuicē collationē ⁊ examen diligenſ
frequēs ⁊ liberũ/ nec dn̄t vota publicari ſal
tem extra ꝯciliũ maxime cũ ſigno notario=
rum autentico priuſꝙ̄ factũ taliter extiterit
Demũ nullus ꝑitus p̄ſertim theolog⁹/ p̄t
aut debet in tali materia fidei tanꝙ̄ ſuſpec
ctus r̄pelli qn̄ interſit examini ⁊ iudicio ni
ſi forſan allegetur ⁊ ꝓbetur ꝯtra eũ ꝙ eſt i fi=
de merito ſuſpectus vel infectus. Utrũ ve
ro factũ fuerit oppoſitũ oīm p̄dictoꝝ in ꝓ
ceſſu huius cauſe iã notoꝛiũ eſt ⁊ paterȝ ex
ꝓceſſu qꝛ et ꝓpoſitũ eſt intereſſe ꝑſonale et
denunciatoꝛes queſiti fuerũt inuolui ⁊ fa
cte ſunt inuolutiōes ꝓceſſuũ nō ſine gra=
uibus expenſis. Et reuerendiſſimus i xp̄o
pater p̄r dn̄s cardialis cameracen̄. ſumm⁹
int̄ ſuos theologus nō in fide ꝑ dei grãm
ſuſpectus cōmiſſarius ꝑ hoc ſacrũ cōciliũ
repulſus eſt. ⁊ mgr̄i in theologia nullũ int̄
ſe potuerũt examen facere/ deliberatōes q̄ȝ
ſecreto prius in ſacco poſite ſunt priuſꝙ̄ ex
aminarent̄/ publicate ꝑ vniuerſum regnũ
francie ⁊ alibi cũ ſignis notarioꝝ vbi nedũ
fidei ſȝ ꝑſonis iminet grãde ſcãdalũ ⁊ ꝑicu
lũ cũ mã hec tangat magnos ⁊ potētes. Et
appet ſatꝭ clare ex mō ⁊ foꝛma cui⁹libȝ deli
berantis q̄ ꝑſona ſit vel q̄ ꝑſone deliberan
tes ꝙ̄uis nō inſcripta ſint noīa ſinguloꝛuȝ
ſȝ aliquoꝝ ⁊ ſpecialit̄ mendicantiũ quattu
oꝛ oꝛdines exprimunt̄ in ſcedula ſuas deli
beratiōes ꝑtinente. Attento etiã ꝙ aliq̄ de
liberatiōes loquũtur iniurioſiſſime ꝯ ma=
gnos ⁊ diuerſos ⁊ innocētes/ ita vt magis
ſint libelli famoſi ꝓtin⁹ lacerãdi ꝙ̄ delibe͛a
tiōes recipiēde vl' ꝓmulgãde. ¶ Dicat̄ po
ſtremo ⁊ vltio ꝙ ꝑ l̄ras sereniſſimi regꝭ ro=
manoꝝ ⁊ regꝭ francie ac vniuerſitatꝭ parik
⁊ ex notoꝛietate facti ꝯſtat ꝙ ſn̄ia ãnulatio
nis q̄ lata ē aduerſus ſn̄iam epi parik. ⁊ in=
q̄ſitoꝛis nullaten⁹ explicãdo cãs ãnullatio
nis generauit ⁊ generat aſſidue ſcãdala ꝯ fi
dē ⁊ ꝯ bonũ pacis ꝑ vniuerſũ frãcie regnũ/
apud doctos ⁊ idoctos/ dũ adhuc pēdēt et
pēdeat p̄ncipal' mã fidei corã hoc ſacro ꝯci
lio. nec debuiſſȝ acceſſoꝛiũ terminari p̄uſ=
ꝙ̄ hoc p̄ncipale. ¶ Preterea nc̄c̄e ē nc̄c̄ita=
te p̄cepti diui affirmatiui/ ⁊ ſalutis et̄ne ꝙ
ad occurrēdũ iſtis ⁊ p̄oꝛib⁹ ſcãdalis h⁹ ſa
croſctm̄ ꝯciliũ ꝙ̄ citi⁹ cōmode fieri potent
ſicut fieri ꝯmode cito p̄t det̄minet iſtð p̄n
cipale declarãdo vicȝ veritatē qm̄ hoc deci
ſo cetera facilit̄ vl' deſcindent̄ vel quieſcēt/
atqȝ ſedabunt̄. Sȝ optet vt p̄mittit̄ ⁊ inſtã=
ter petit̄ examinatiōȝ fieri i ſacro dn̄oꝝ car
dinaliũ collegio ⁊ ꝑ ſingulas nationes ⁊c̄.
¶ Subiungat̄ ſequens opuſculũ ꝓ cōple
mento ꝯſiderationis huius vltime vbi vi=
debit pius ⁊ ſapiēs lectoꝛ ꝙ̄ta neceſſitas in
cũbit apud reuerēdiſſimos patres ac ðo a=
mabiles epos cũ p̄clariſ doctoꝛibus ⁊ ce=
teris ſpectabilib⁹ dn̄is de ꝯcilio ꝓuiſiōem
apponere. Attēdēdo ꝙ ad extirpationē he
reſum p̄cipue vocati collectiqȝ ſunt.

¶ Finit.

Hereticorũ ſer

mo ſicut cancer ſerpit ait
apl's. Cãceris aũt moꝛ=
bida tabes niſi cauterio ce=
leri fortiqȝ colat̄/ creſcit aſſi
due ſua ꝯtagio. nō alit̄ he͛=
tica peſtis q̄ dũ ſe vult fouere fit egrioꝛ/ dũ
defenſoꝛē q̄rit ille/ mittit v͛bũ in rete pedes
ſuos ⁊ i macul' ei⁹ ambulat/ ſe nō euoluēs
ſȝ inuoluēs ac pōdere ſuo de erroꝛe in erro
rem meãs. Uex quippe ē illud ph̄icũ vno
incōuenienti dato multa ſequũtur/ p̄ſertiȝ
dũ erroꝛ eſt in p̄ncipijs q̄ paruus creſcit in
plurimos/ ⁊ fit velut vna catena tenebrarũ
qua colligant̄ heretici. Aliaduertere ſiqdē
eſt ꝙ̄tas hoc vnũ incōueniēs qð ē iuſtifica
tio mortꝭ iniuſte q̄les ⁊ q̄t ꝓ hneſas pepit ⁊
effuderit erroꝛũ tenebras/ hereſes blaſphe=
mias et inſanias falſas. ita vt iã ſedeat he=
reſis velut autoꝛizata in cathedra peſtilen
tie ꝑuagãs coꝛpus ecc̄lie/ neqȝ videt̄ reme=

diij locus niſi ꝑ cenſurã iudicialẽ ſacri cõci
lij putrida labeſ cũ omni celeritate cauteri
ſetur. neqꝫ audiat maleſuada diſſimulatõ
ſua lactatrix ⁊ fautrix q̃ ſpẽs diſcretõis aut
pietatis in ſummis deſipientia/ ⁊ impietate
mentit. ¶ Enumerabimus ergo nonnul
los erroꝝ ramos ab hac vna mortis radi-
ce ꝓdeũtes/ iniũgẽdo q̃ſdã alios i gremio
ꝯſtañ. huiꝰ cõcilij poſitos vel in ꝓpria for-
ma vl' inaudiẽtiũ intelligentia: vl' in ꝯſeqn
tia neceſſaria ⁊ certa/ quatinus euitet error
cognitus/ quatinꝰ inſup paſtoralis ſolicitu
do ꝓuidere vigiantiꝰ animet. ¶ Q. phica
⁊ moralia nõ ſunt d̃ fide neqꝫ ſpectant ad
iudiciũ fidei. ¶ Q. hereſes nõ poſſũt aut
debent cõdẽnari/ niſi ſimul enocent et dã-
nentur errantes. ¶ Q. ad ep̃os nullo mõ
ſpectat hereſum dãnatio qm̃ maiores oẽs
cauſe q̃ ſunt fidei ſunt ad ſedẽ ap̃licã referẽ
de. ¶ Q. nihil eſt iudicialit̃ fidei cõdẽnan-
dũ niſi ꝯtra fidei articulos in ſymbolo po
ſitos qm̃ ſoli tales articuli ꝓprie ſpectãt ad
fidẽ. ¶ Q. implicat eandẽ ꝓpoſitionẽ
R
eſſe euidenẽ ⁊ fide credẽdã et aſſerẽs op-
poſituꝫ ẽ hẽticus. ¶ Q. nullus hĩtus fidi
acqritur ꝑ verbũ xp̃i/ ſed a ſolo deo infũdi
tur/ ⁊ aſſerẽs oppoſitum ẽ hereticus. ¶ Q.
allegans iudicialia veteris legis/ eſt eo ip-
ſo hẽticus. Exemplũ de iſta ſiqs ꝑ induſtri
am occiderit ꝓximũ ſuũ aut ꝑ inſidias ab
altari meo euelles eũ vt moriat. ¶ Q. de-
monſtrata vna ꝓpoſitiõe affirmatiua vni
uerſali vl' vniuerſalit̃ poſita hec ꝯſequẽtia
ẽ irridẽda a loycis ⁊ erronea: ꝑticularis ne
gatiua q̃ opponit̃ huic vniuerſali affirma-
tiue ẽ vã. g͛ hec vniuerſal' ẽ falſa. ¶ Q. nl-
la ꝓpoſitõ q̃ p̃t ad aliquẽ ſenſũ veꝝ trahi/ l'
opponi etiã d̃ vi loyce vl' grãmatice dꝫ ꝯdẽ
nari maxĩe iudicio fidei. ¶ Q. iſte nõ ſunt
ꝯdẽnãde/ populares p̃nt ad arbitriũ ſuum
corrigere ſupiores ſuos. Tẽpales dñi p̃nt
auferri bona eccl'iaſticoꝝ habitualit̃ delin-
qntiũ. Rõ qꝛ deꝰ p̃ot cõcedere p̃dictis talẽ
ptatẽ. ¶ Q. nullus alligat virtute iuramẽ-
ti p̃ſtiti/ niſi ad illud dũtaxat ad qd̃ tũc ad-
uertebat/ actualit̃ ſe volẽs obligare. ¶ Q.
iſte terminꝰ ꝑiudiciũ ẽ analogꝰ ad ꝑiudici
um aĩe qd̃ ẽ pc̃m ⁊ ad ꝑiudiciũ corpis ſeu
tpale detrimẽtũ/ iõ ꝯcedẽda ẽ iſta ſimpl'r ⁊
catholice. iuramẽtũ quocũqꝫ factũ ſi vgat
i ꝑiudiciũ iurãtis vxoris ſue/ vel liberoꝝ/ ñ
eſt tenẽdũ. ¶ Q. ſenſus grãmatical' vl' lo-
ycalis eſt ſenſus lr̃alis ſacre ſcripture ⁊ iõo
ſepe falſus. ¶ Q. demõſtratis aliq̃bus aſ-
ſertiõibus quas Joh. theologus tenet ex
plicita fide credere falſas eẽ ⁊ ꝯ̃ ſacrã ſcp̃tu-
rã ſi dicat idẽ Jo. q̃ etiã ãgelo d̃ celo ñ cre-
deret ſi diceret eas eẽ veras. hoc ẽ plaſphe-
ma et luciferiana ſupbia. ¶ Q. demon-
L
ſtratis aliq̃bꝰ aſſertiõibꝰ q̃s martinꝰ theo
logus ⁊ p̃latus/ tenet explicita fide credere
falſas eẽ ⁊ ꝯ̃ ſacrã ſcripturã/ excuſat ab er-
rore vel hereſi vel ptinacia ꝑ ꝓteſtatõnes
ꝯditionatas dicẽdo vel ſcribẽdo q̃ vult ſta
re iudicio ꝯcilij generalis q̃tũcũqꝫ defẽdat
interim q̃ ille ſunt ꝓbabiles ⁊ forſitan ve
Inducẽs ad hoc alios ⁊ ſe opponẽs ne dã
nent. ¶ Q. aſſertiões eo ip̃o reddunt ꝓ-
babiles neqꝫ iudicio fidei veniũt reproban
de/ ſi hũerint doctores deliberantes ꝓ vtra
qꝫ pte. ¶ Q. ꝓpoſitõ hñs duos ſenſꝰ vnuꝫ
veꝝ ⁊ aliũ falſuꝫ nullo mõ dꝫ iudicio fidei
reprobari/ etiã ſi fuerit ſcãdaloſa vel piarũ
auriũ offenſiua vel ad errorem inductiua.
¶ Q. aſſertiones poſite ꝑ vnũ doctorẽ in
theologia tanq̃ ꝓ regulis/ aut maxĩs/ aut
veritatibꝰ ad inferendũ ꝯſtitutionẽ aliquã
nullo mõ ſũt iudicio fidei r̃probãde ſi poſ-
ſint ad vnũ ſenſum trahi vel gloſari q̃tuꝫ
cunqꝫ ꝯcluſio fuerit erronea vel impia licꝫ
bñ ꝯcedat cũ Hylario q̃ ĩtelligẽtia dictoꝝ
ex cauſis aſſumẽda ẽ dicendi. ¶ Q. dicẽs
ſe facere ꝯformit̃ ad legẽ diuã naturalem ⁊
moralẽ occidendo hoĩem nõ eget alio mã
dato iudicis cuiuſcũqꝫ qm̃ autoriſat a tri-
plici lege ꝓut nec optet q̃ aſſignet exp̃ſſe ta
lẽ legẽ. ¶ Q. in occiſiõe hoĩs nõ reqrit̃ no
torietas allegatõnũ ſeu ꝓbationũ q̃ fecẽit
talia ꝑ que debuerat ĩterfici talit̃ ⁊ a tali ſic
occiſus. ¶ Q. fur nocturnus q̃ inſidiator
viaꝝ qd̃ hẽticus ⁊ ſortilegus occidit̃ meri-
torie a quocunqꝫ ⁊c. etiã ſi p̃ot hoꝛuꝫ quili
bet duci ad iudicẽ ſuũ nec immineat certũ
mortis piculuꝫ occiſori ꝓpt̃ qd̃ ip̃e debeat
vim vi repellere occidendo. ¶ Q. occaſio
hoĩs ſi fiat bona intẽtione reddit̃ iuſta vel
excuſabilis vocãdo intentionẽ bonã zeluꝫ
legis vel ſui principis. ¶ Q. mors ſubita
⁊ improuiſa accellana q̃ fit. ſ. ſine diffidatõ
ne preuia. poteſt ⁊ debet meritorie xp̃ianis

aliquibus non iudicialiter condẽnatis aut
bãnitis inferni. immo ꝙ hec eſt ꝓpria mors
aliquoꝝ chriſtianoꝝ. ¶ Qꝛ fides q̃uis M
ſit hoſti ſeruãda / non tamen tyranno.
¶ Qꝛ ſortilegia ⁊ carmina ſine tactu quo-
cũqꝫ hoĩs contra quẽ fiunt poſſint virtute
ſua hoĩem occidere nõ minus q̃ gladiꝰ de
fixus in corpore. ¶ Qꝛ ab hac lege. Nõ oc
cides excipit̃ tyrãnus eo ſcꝫ ꝙ occidendus
eſt a quocũqꝫ / iuxta legẽ illam. Maleficos
nõ patieris viuere. Et ẽ tyrãnus qui in re-
publica nõ iure priĩcipat̃ aut principari co
natur. ¶ Qꝛ michael occidit luciferũ eter-
na morte / ſine mãdato dei quocũqꝫ vel al-
terius. Similiter phinees occidit zambri
ſine mãdato quocũqꝫ dei vel alterius. Et
ſimiliter moyſes egyptiũ ⁊ inde meruerũt
Et ſilr̃ petrus volẽs occidere ſeruũ pontifi
cis. ¶ Qꝛ faciẽs ꝯfederatões ⁊ iuramento
firmãs multiplicit̃ excuſat̃ ſi non intendat
aut vult eas ſeruare / dũ hoc facit vt occidẽ
dus non ſibi p̃caueat / neqꝫ ꝑcipiat ꝙ debet
occidi. ¶ Qꝛ quotiẽſcũqꝫ aliquis facit ali-
quã rem que ẽ melioꝛ licet iurauerit illam
nõ facere / hoc nõ eſt ꝑiuriũ ſed ꝑiurio con-
trariũ. ¶ Qꝛ meritoriũ eſt qñqꝫ occidẽ ho-
minẽ vel occidi facere ſponte abſqꝫ autori-
tate iudiciaria extra caſũ neceſſitatis actua
liter inſtantis ſeu periculi ineuitabilis niſi
vis vi repelleret̃ occidendo / ⁊ ſecluſa reue-
latione diuina ¶ Qꝛ meritoriũ eſt qñqꝫ oc
cidere hoĩem vel occidi facere ſponte nõ ſi-
bi ſubditũ non monitũ / non diffidatũ. qui
neqꝫ vim neqꝫ mortem intentet actualiter.
¶ Qꝛ meritoriũ eſt vt prius occidere ſpon
te hoĩem ex ſolis ꝯiecturis ſeu factis q̄ nõ
habẽt euidentẽ / vel notorietatẽ iuris vel fa
cti. ¶ Qꝛ meritoriũ eſt qñqꝫ occidere vel oc
cidi facere ſponte hoĩem qui non intentat
actualiter vim vel mortem vbi neqꝫ eſt ac-
cuſatoꝛ neqꝫ teſtis neqꝫ pars neqꝫ iudex q̄
hoc mandauerit. ¶ Qꝛ meritoriũ eſt qñqꝫ
occidere vel occidi facere ſponte hoĩeꝫ mo-
dis p̃dictis ſic ꝙ poteſt cadere ſub voto iu-
ramento vel p̃cepto ⁊ ex ꝯſequẽti ſub debi
to ꝙ ſic fiat. ¶ Qꝛ meritoriũ ẽ qñqꝫ per N
inſidias falſas occidere hoĩem volunta
rie vel occidi facere ⁊ ꝑ blandicias fictas in
quibus eſt vſqꝫ ad mortẽ deceptio. ¶ Qꝛ
meritoriũ eſt qñqꝫ uno debitũ hoĩem xp̃ia

num facere ſubito ⁊ viliter occidi / ſicut be-
ſtiam p̃cludẽdo q̃tuꝫ in occidente eſt / ſalu-
tem anime ſpũalem / ⁊ eo magis meritoriũ
quo fit a ꝑſona maioris ſtatus atqꝫ digni-
tatis. ¶ Qꝛ meritoriũ ẽ facere occidi homi-
nem nõ accuſatũ qꝛ p̃ſumit̃ ſortilegia feciſ
ſe aduerſus regem ſuũ / ſuppoſito ꝙ nõ cõ
ſtiterit legitime de actu vel non effectu hu
iuſmodi ſortilegioꝝ. ¶ Qꝛ meritoriũ eſt cõ
federatões deliberate factas ⁊ iuratas non
tenere / ſuppoſito ꝙ abſqꝫ p̃iudicio ac detri
mento aĩe valeãt obſeruari. ¶ Qꝛ qualibꝫ
lege datur cuilibet ſubiecto licẽtia tyrãnuꝫ
occidere. Itẽ peccat grauiter quilibet ſub-
iectus habẽs oportunitatẽ occidere ⁊ non
occidit tyrãnũ. Et iterũ autoritate leg[is] di-
uine ⁊ exẽplo xp̃i / cuilibet ſubiecto ſine ſu-
periori interprete licitũ eſt tyrãnum occide
re. ¶ Qꝛ nulla. ix. aſſertionũ denũciataruꝫ
debet fidei iudicio reprobari imo q̃libet il-
larum nõ fore iudicio fidei reprobandã d ẽ
bet eodẽ iudicio declarari quia nulla ẽ con
tra ſcripturã ſacram / inter quas tñ ſunt iſte
due. ſcꝫ decima ⁊ nona. Ius ẽ ratio ⁊ equi-
tas ꝙ oĩs tyrãnus occidat̃. villane gallice
vel an veniat ꝑ exploratões ⁊ inſidias. Et
ꝓpria mors qua debẽt mori tyranni infide
les / occidere. ſ. eos ꝑ bonas cautelas explo-
ratões ⁊ inſidias. In caſu ſocialitatis iura
menti ꝓmiſſionis ſeu ꝯfederatõis factarũ
ab vno milite ad alterũ quocũqꝫ mõ iſtud
fiat aut fieri poſſit. Si ꝯtingat ꝙ iſtud ver-
tatur in p̃iudiciũ vniꝰ ꝓ mittẽtiũ aut ꝯfede
ratoꝝ / ſpõſe ſue aut ſuoꝝ liberoꝝ ipſe ꝺ nul-
lo tenet̃ eas obſ̃uare. ¶ Qꝛ nullus epũs
põt de q̃ſtiõib9 fidei cognoſcẽ q̃tũcũqꝫ ſint
notorie falſe ⁊ ſcãdaloſe approbãdo vel re-
ꝓbãdo doctrinã qꝛ tũc facẽt nouos articu
los q̃uis bñ poſſit ⁊ debeat hereticos ꝯdẽ
nare. ¶ Qꝛ nõ iõ ꝓpoſitões ſpectant ad iu
diciũ fidei approbatiue vel reprobatiue qꝛ
dicit̃ in eis aliqd licitũ eẽ vel illicitũ / meri-
toriũ vel demeritoriũ fieri ſm legẽ diuinã.

Sequũtur errores O

de alia materia. ¶ Qꝛ myſtica et ſapientia
in diuinis ſunt formalitates realiter diſtin
cte. ¶ Qꝛ receptõ primarũ ãnatarũ per pa
pam ⁊ dominos cardinales nunq̃ fieri po
tuit ſine ſymoniaca prauitate. ¶ Qꝛ licuit

ſ

pape ⁊ dñis cardinalib⁹ ꝗrere ſolutõez pri-
marũ ãnatar ab illis q̄ bñficiabant̃ in cu-
ria/vel alibi ſic ꝙ non expedirent̃ eis bulle
niſi prius realit̃ ⁊ de facto tales ãnatas ſol-
uiſſent/licuit etiã extorquere ꝑ arreſtatõem
bullarũ vel aliter ꝙ ſe oı̄bus ꝓprijs ſolutu-
ros obligarent. ¶ Qꝛ nulli ꝗtũcũqꝫ multi
plicati poſſit ꝯdere legẽ obligantẽ niſi ſum
mi põtificis adueniat autoritas. ¶ Qꝛ cõ-
ciliũ generale ſine papa nũꝙ̄ hr̃e põt pote-
ſtatẽ niſi limitatã qm̃ nõ eſt niſi ſue ptes/q̄
ſunt ꝑlati habẽtes ptãtez tm̃modo limita-
tam. ¶ Qꝛ gladij ſpũalis ſupma ptãs eſt ĩ
papa legitime ꝑſidente ⁊ reſidente totaliter
quo ad executõez talis gladij ⁊ nõ tunc in
cõcilio generali. ¶ Qꝛ gladij ſpũalis ſupre
ma ptãs reſidet in eccleſia inſepabilit̃/quo
ad iuriſdictionẽ/ſepabiliter aũt quo ad exe
cutõnez. ¶ Qꝛ gladij ſpũalis ſupma pote-
ſtas ſic ẽ in papa legitime ꝑſidente ⁊ reſidẽ
te ꝙ ad approbãda ⁊ reprobãda in eccleſia
ſolus ipe haberet diffinire ⁊ nõ concilium
generale. ¶ Qꝛ in cõcilio generali celebra-
to hieroſolymis ſup ceſſatione legaliũ Pe-
trus non ꝑfuit neqꝫ diffiniuit/ quia ſuſpe-
ctus erat in illa materia/nec erat tunc legiti
me ꝑſidens ⁊ reſidens. ¶ Qꝛ omnis papa
conſcius ſibi ꝙ eſt vel fuit hereticus p⁹ pa-
patum/tenetur eoipõ cedere papatui/quia
nullum ius habet in ipõ etiam ſi de nouo
peniteat ⁊ ſecretũ fuerit ⁊ ita de quolibꝫ epi
ſcopo vel in eccl'ia bñficiato dicendũ vide-
ret. ¶ Qꝛ in omni cõcilio generali in quo
papa legitime ꝑſidet ⁊ reſidet vox ſua ſic ꝑ
põderat vocib⁹ toti⁹ reſidui ꝙ nihil poſſunt
diffinire ſine eo/nec ipm̃ ad aliqd quõlibet
obligare. ¶ Qꝛ papa dũ accuſatus eſt licet
nõ quietus aut dãnatus eoipõ non legiti-
me ꝑſidet ⁊ reſidet circa quecũqꝫ diffinien-
da in generali concilio. ¶ Qꝛ accuſatio pa
pe ⁊ ꝑcipue mors ei⁹ naturalis aut ciuilis/
reddũt ſaltem ꝑ indirectũ ꝙ eccleſia vel ge-
nerale cõciliũ maioris ſit ptãtis in executõ
ne ⁊ diffinitione/ q̄ papa nec accuſato nec
mortuo. ¶ Qꝛ mẽdicitas eſt vnicũ vel P
precipuũ mediũ ꝑdicationis verbi dei/
qm̃ teſte chriſto. Spine q̄ ſunt diuitie ſuffo
cãt ſemẽ qδ eſt verbum dei ⁊ ꝙ ꝓfecto ſoli
mẽdicãtes ꝑdicãt/quia paupes euãgelizãt̃
¶ Qꝛ papa nõ eſt imediatus ꝑlatus omni

um fideliũ nec ſpõſus eccleſie vniuerſalis
ſed ſolius Romane. Alioqn q̄libet eccleſia
cathedralis haberet duos ſpõſos/ papam
⁊ epm̃. ¶ Qꝛ papa ẽ ſic imediat⁹ ꝑlat⁹ omĩ-
um fideliũ ꝙ põt ꝓ libito ꝑ ſe vel alios cõ
miſſos oı̄a exercere licite/ que põt quicũqꝫ
ꝑlatus vel curatus inferioꝛ etiã vbi nõ ſub
eſt neceſſitas ꝓpter defectũ inferioꝝ neqꝫ rõ
nabilis vtilitas. ¶ Qꝛ omnis qui gloſare
defendere ſeu tenere ꝑſumpſerit vndecim ar-
ticulos poſitos in ꝑtenſa bulla mẽdicanti-
um q̄ ſic incipit. Regnãs in excelſis. Ille tã
ꝙ hereticus ẽ cenſendus ⁊ ꝑ inuocationez
brachij ſecularis coercẽdus. Non obſtan-
te ſtatuto cõcilij generalis: oı̄s vtriuſqꝫ ſex⁹
quoꝝ tamen articuloꝝ plures includunt il
la que ſolius facti ſunt/ nec ſub fide cadũt
quos inſup ſi cõcordari debeãt gloſare ne-
ceſſe eſt. ¶ Confeſſi fratribus habentibus
licentiã generalẽ audiendi cõfeſſiones/ ea-
dem peccata que ꝯfeſſi fuerint iterũ ꝯfiteri
ꝓprio ſacerdoti tenent̃. ¶ Stante ſtatuto
oı̄s vtriuſqꝫ ſexus edito in concilio genera
li. Roman⁹ pontifex non poteſt facere ꝙ
parochiani nõ teneant̃ confiteri oı̄a pecca-
ta ſua ſemel in anno ꝓprio ſacerdoti quem
dicit eẽ parochialẽ curatũ/ nec deus poſſet
hoc facere qꝛ vt dicebat implicat contradi-
ctionem. ¶ Papa non poteſt dare licentiã
generalẽ audiendi confeſſiones ſed nec de⁹
quin cõfeſſus habenti licentiã generalem/
teneat̃ iterũ eadem peccata confiteri ſuo ꝓ-
prio ſacerdoti quẽ dicit vt premittit̃ paro-
chialẽ curatũ. ¶ Confeſſus fratri admiſſo
in forma dudũ tenet̃ eadem peccata in nu-
mero iterũ curato cõfiteri/damnatur ꝑ Jo
hannem papam .xxij. in ſtatuto quod inci
pit. Uas electionis. ¶ Concluſiones Jo-
hannis de piliato dam natę per Johã. xxij
ſunt ſatis vere ⁊ a quocunqꝫ licite poſſunt
ſufficienter teneri. ¶ Statutũ Johã. xxij.
editũ. Uas electionis. eſt irritum ⁊ inane.
quia cũ illud fecit hereticus erat/ ⁊ per con
ſequens quicqd qδ fecit dictus Johã. ſiue
mẽdicãtibus ſiue alijs ante reuocationem
inane fuit. ¶ Stante ſtatuto omĩs vtriuſqꝫ
ſexus: nec deus nec papa δ potentia poteſt
facere qn confeſſus fratri mẽdicãti admiſ-
ſo. iterũ teneat̃ cõfiteri ſuo curato. ¶ Con-
feſſio fratrib⁹ admiſſis facta ẽ dubitabilis ⁊

incerta que ꝓpter homĩes tenent̃ dimittere
incertũ/ ⁊ ſic ſolũ cõfiteri ſuis ſacerdotibus
curã animarũ habẽtibus ſub pena peccati
mortalis. ¶ Quãuis fratres admiſſi habe
ant autoritatẽ abſoluẽdi ⁊ audiẽdi confeſ=
ſiones. tamẽ populus ſubiectus nõ habet
poteſtatẽ accedẽdi ad mendicantes admiſ=
ſos ſine licẽtia ꝓprij ſacerdotis. ¶ Fratres
petẽtes priuilegia ꝓ ꝯfeſſionibus audien=
dis ⁊ ſepulturis habendis ſunt in peccato
mortali/ ⁊ rhomani põtifices talia priuile=
gia cõcedẽtes mendicãtibus/ aut eiſdẽ con
fitẽtibus cõfirmantes/ ſunt in peccato mor
tali ⁊ excõicati ⁊ nõ fuerunt paſtores ſ; fu=
res ⁊ fratres latrones ⁊ lupi. ¶ Sacerdos
curatus dans licentiã mendicãtibus audi
endi cõfeſſiones/ magis diſpenſat cũ ſtatu
to eccleſie. Omnis vtriuſq; ſexus: ꝙ̃ papa
fratrib⁹ dans licẽtiã mẽdicãtibus iuxta for=
mã decretalis/ dudũ. ¶ Q; nulla ꝓpoſi= Q
tio ſeu ꝯſtitutio infra ſcripturuʒ octo de
uiat a vera ⁊ ſana doctrina fidei ſed a quo=
libet fideli catholico ꝓponi ⁊ recipi poteſt/
abſq; eo ꝙ potuerit vel poſſit a quocũq; zelũ
fidei habente ⁊ ſane intelligẽte de errore vel
ſcandalo ⁊ in ſana doctrina rep̃hendi ꝓut
ex tenore earum apparet euidenter. ¶ Qui
libet ſubiectus ⁊ vaſallus qui ꝑ cupidita=
tem fraudem ſortilegiũ ⁊ malum ingeniuʒ
machinatur contra ſalutẽ corꝑalem ſui re=
gis ⁊ ſupioris dñi ꝑ tollendo ſibi ⁊ ſubtra=
hendo ab eo ſuam nobiliſſimã ⁊ altiſſimã
dñationẽ peccat tam grauiter ⁊ cõmittit tã
horribile crimẽ ſicut eſt crimẽ leſe maieſta=
tis in primo gradu. Et per ꝯſequens eſt di
gnus duplici morte ⁊ prima ⁊ ſecũda/ quia
quilibet ſubiectus ⁊ vaſallus ſic faciens eſt
tyrannus infidelis ſuo regi ⁊ dño ſuperio=
ri peccatq; mortaliter/ probatur autoritate
beati Grego. dicentis. Tyrãnus eſt qui in
republica non iure principatur aut princi=
pari conatur. Nam ſicut regnũ rectus prĩ=
cipatus dicitur ſic ⁊ tyrãnus dominiũ per=
uerſum nũcupatur. ¶ Licet in caſu p̃dicto
quilibet vaſallus ⁊ ſubiectus ſit dign⁹ du=
plici morte/ ⁊ committat tam horribile cri=
men nõ poſſit nimis puniri tamẽ plus pu
niẽdus ẽ vnus miles ꝙ̃ vnus ſimplex ſub
iectus. Et i iſto caſu baro ꝙ̃ vnus ſimplex
miles. ⁊ vnus comes ꝙ̃ vnus baro. vnus
dux ꝙ̃ vnus comes. cognatus regis ꝙ̃ ex=
traneus. frater regis ꝙ̃ cognatus. et filius
regis ꝙ̃ frater. ¶ In caſu predicto licitum
eſt vnicuiq; ſubiecto ſine quocũq; manda=
to aut p̃cepto ſm̃ leges naturalẽ moralem
⁊ diuinã occidere aut facere occidi illũ eun
dem proditorem infidelem ⁊ tyrãnum. Et
non ſolũ eſt licitũ ſed honorabile ⁊ merito
rium/ maxime quãdo eſt tam grandis po=
teſtatis ꝙ iuſticia ñ poteſt de eo fieri bono
modo ꝑ ſuperiorẽ. Et quando perſeuerat
in ſua malicia/ nec ſe vult corrigere nec emẽ
dare ⁊ ſpecialiter quãdo eſt periculũ in mo
ra. ¶ In caſu ſupradicto magis honora=
bile licitum ⁊ meritoriũ eſt/ ꝙ ille tyrãnus
infidelis ſit occiſus aut ſinat̃ occidi ꝑ vnũ
de parentibus ⁊ ſubiectis dicti regis ꝙ̃ per
vnũ extraneũ qui nõ eſt de ſanguine rega=
li. ⁊ ꝑ vnũ ducẽ ꝙ̃ ꝑ vnũ comitẽ. ꝑ vnuʒ co
mitem ꝙ̃ ꝑ vnũ baronẽ. ꝑ vnũ baronẽ ꝙ̃ ꝑ
vnũ ſimplicem militem. ꝑ vnũ militem ꝙ̃
per vnũ ſimplicẽ ſubiectũ. ¶ In caſu R
allegantiarũ iuramentoꝝ. ꝓmiſſionũ.
⁊ ꝯſiderationuʒ factoꝝ militis ad alterum.
quocũq; modo ſit aut eẽ poſſit. ſi cõtingat
ꝙ eas ſeruare vergat in p̃iudiciũ ſui princi
pis/ eius ſponſe ſuoꝝ liberoꝝ/ aut reipubli=
ce non tenet̃ talis miles eas obſeruare im=
mo in tali caſu eas ſeruare ⁊ tenere eẽt facẽ
ꝯtra leges moralẽ naturalẽ ⁊ diuinã. ¶ Si
ꝯtingat ꝙ dicte allegantie vergãt in p̃iudi=
cium aĩe vite aut alterius ꝑmittẽtiũ. ⁊ cõfe
deratoꝝ ſue ſponſe aut ſuoꝝ infantiũ/ ipſe d̃
nullo tenet̃ eas ſeruare. ¶ In caſu p̃dicto
licitũ ẽ vnicuiq; ſubiecto honorabile ⁊ me
ritorium occidere ſeu occidi facere ſupradi
ctum tyrãnũ ꝓditorẽ ⁊ infidelem ſuo regi
⁊ ſupiori dño/ ꝑ aſtutias cautelas ⁊ inſidi=
as. Eſt enĩ licitũ diſſimulare ⁊ tacere ſuam
volũtatẽ ſic faciẽdi. ¶ Quilibet ſubiect⁹ et
vaſallus q̇ a ꝓpoſito d̃ liberate machinatur
ꝯtra ſalutez ſui regis ⁊ ſupioris dñi/ pro fa=
ciendo ipm̃ mori in lãguore cupiditate hã
bendi ſuam coronã ⁊ dñationẽ. facit conſẽ
crari aut magis ꝓprie execrari in nomĩe de=
monũ/ enſes dagas/ pugiões aut cultellos
virgas aut anulos aureos facit dedicari in
noĩe demonũ ꝑ necromãticos facientes in
uocatões characteres/ ſortilegia/ ſupſtitiões
et maleficia. Et poſt facit apponi et figẽ

per corpꝰ mortui diſſuſpenſi de patibulo. ⁊
dictos anulos facit poni in ore mortui pre
dicti/ ⁊ facit dimitti ſpacio plurium dierū
cum grandi abominatōe ⁊ horrore/ ꝓ pfi=
ciendis dictis maleficijs ⁊ vna cū hoc por=
tat ſupra ſe in vno pāniculo ligato ⁊ conſu
to/ de oſſibꝰ ⁊ pilis loci inhoneſti dicti mor=
tui diſſuſpēſi. ille ⁊ omnes qui hoc faciunt
non ſolum cōmittunt crimē leſe maieſtatꝭ
humane in primo gradu. imo cōmittūt cri
men leſe maieſtatis diuine etiam in primo
gradu ⁊ ſunt ꝓditores ⁊ infideles regi ſuo
⁊ deo ſuo creatori/ ⁊ ſicut idolatre ⁊ corru=
ptores falſarij fidei catholice ſunt digni du
plici morte/ ⁊ prima ⁊ ſecunda/ maxime qñ
dicta ſortilegia/ ſupſtitiones ⁊ maleficia ſor
tiūtur ſuū effectū in perſona regis/ per me=
dium praue crudelitatis dictoꝝ machina=
toꝝ inuocatoꝝ ⁊ necromāticoꝝ.

Finit.

Sermo eiuſdē in feſto purificatōnis beatiſſime marie habitus in cōcilio conſtantieñ.

S Uſcepimꝰ deus miſcdiam
tuā in medio tēpli tui. Scri
ptū eſt pſ. xlvij. ⁊ ī introitu
miſſe pñtis iocūdiſſime ſo=
lēnitatis celebrit̄ decantatū
Suſcepimꝰ deus miaꝫ tuā
in medio templi tui. Adimus cuꝫ fiducia
thronū grē tue/ vt miſcdiaꝫ inueniamus et
graꝫ in auxilio oportuno. ¶ Adimus et te
bñdictiſſima vgo/ que mater es gratie/ ma=
ter ⁊ regina miſcdie/ que dudū miam incar
natam ſuſcepiſti in medio virginalis vteri
tui/ dū domus pudici pectoris templū re=
pente fit dei/ quā hodie te pñtante ſuſcepi=
mus corpaliter/ ⁊ q̄tidie ſuſcipimꝰ ſacramē
taliter in medio tēpli materialis. ¶ Suſci=
piamus nūc hāc ipam miam ſpūalit̄ ⁊ in=
uiſibilit̄ in medio tēpli cordis nr̄i/ qd̄ ē aia
nr̄a/ templū dei ſanctū eſt qd̄ eſtis vos/ in=
quit apl's. Fiat hoc nobis te ꝓ nob miam
exorāte virgo miſericordiſſima quā idō ſa=
lutamꝰ implorātes ⁊ dicētes. Aue grā ple=
na. ¶ Suſcepimꝰ deus ⁊c̄. Ecce q̄ aptis fi
dei oculis/ in lumīe veritatis euāgelice con
ſpiciēdū nobis offert̄ gratū ⁊ grāde ſpecta=
culū. Offert̄ pulcherrima ſanctiſſimaqꝫ ꝓ
ceſſio dū d̄ bethleē vbi natꝰ/ vbi circūciſus/
vbi adoratus fuerat ihs. expectatio gentiū/
deſideriū celeſtiū eternoꝝ/ mia ⁊ ſalus nr̄a/
aduenit glorioſa mr̄ ſua comitata viro ſuo
iuſto ioſeph cui virgo virgini mr̄imoniali
ter nō carnaliter iūcta erat. aduenit ad tem
plū ſanctuꝫ hieruſalē/ diſtās a hieruſalē p
duas circiter leucas ſeu q̄tuor milliaria par
ua. ¶ Baiulabat eadē decora vgo/ tenero
letoqꝫ cōplexu puerū ſuū ihm/ tāq̄ ſignacu
lū ſup cor ſuū/ ⁊ q̄ſi ſignū ſup brachiū ſuuꝫ
dicens ex ſnia. Dilectus meus mihi ⁊ ego
illi inter vbera mea ꝯmorabit̄/ talis ē dile=
ctus meus. O filie hieruſalē/ pulcher ⁊ de
corus/ ⁊ ipē totus deſiderabilis. ¶ Adue=
nit ⁊ ipē ſymeon ſenex iuſtus ⁊ timoratus
⁊ ideo beatus qr timoratus nā beatus vir
qui ſemp eſt pauidus. aduenit eadeꝫ hora
in ſpū ad tēplū vbi erat mulier illa fortis ⁊
ānoſa que nō recedebat de tēplo ieiunijs ⁊
obſecrationibꝰ ſeruiēs die ac nocte/ anna. ſ.
ꝓphetiſſa filia phanuel d̄ tribu aſer. ¶ Cō
uenerūt nō dubiū ⁊ alij multi iuuenes et
virgines ſenes cū iunioribus dum adueni
ret ad templū ſuū ſanctū dñator dominus
quē querebat eccleſia ⁊ ſaluator ipſe quem
volebat/ ſpecioſus forma p̄ filijs hominū/
deſideratus cunctis gentibus. Nobis na=
tus nobis datus ex intacta virgine quem
propheta ſuſpirabundus optabat dicens
Oſtende nobis dñe miam tuam/ ⁊ ſaluta=
re tuū da nobis Deus meus inq̄t mia mea
Et rurſus. Dic aīe mee ſalus tua ego ſum.
¶ Exulta nūc ⁊ exhilareſce tu q̄ pieras
miſerāde hō exulta ſatis iocūdare. iubi
la ⁊ grās age/ ecce nedū oſtendit̄ ſed offert̄
tibi ille q̄ eſt mia tua ⁊ ſalus tua ieſus bene
dictus. nam q̄d ieſus niſi ſalus cuiꝰ interp̄=
tatio ē ſaluator. Hoc ſentiēs ⁊ grate reme
morās oīs eccleſia ſanctoꝝ ꝯgratulat̄ ⁊ cō
gaudet ad oblationē tanti doni/ cōcinens ⁊
dicēs. Suſcepimꝰ deus miam tuam in me
dio templi tui. ¶ Deſiderabat itaqꝫ pecca=
tor ⁊ reus homo/ nō ſapientiā accuſantem
nō iuſticiā ꝯdemnātem/ nō potentiā puni
entem/ ſed miam indulgentē ⁊ ſaluantem.
¶ Hoīeꝫ nimirū ſub pctō venūdatū ⁊ per
inobediētiā crimīs leſe maieſtatꝭ reū ⁊ miſe
rū euocabat ⁊ accuſabat ſapia. Adā vbi es
Geñ. iij. Et tñ īueniebat̄ excuſandi vel la=